

În plus, El ne-a sfătuit: „Eu, Domnul, sunt milostiv și binevoitor față de aceia care se tem de Mine și îi cinstesc pe aceia care Mă slujesc în dreptate și adevăr până la sfârșit”²⁰.

Supunerea față de poruncile Domnului ne asigură încrederea în calea aleasă de noi, ne face demni de îndrumarea și conducerea Sa, pe măsură ce ne continuăm eforturile și ne oferim potențialul de a deveni asemănători Salvatorului nostru și de a ne întoarce în prezența Tatălui nostru.

Este rugăciunea mea ca fiecare zi să ne găsească străduindu-ne să fim mai supuși legilor, rânduielilor și poruncilor Evangheliei lui Isus Hristos, astfel încât El să poată să ne binecuvânteze mai pe deplin viața.

Mărturisesc că supunerea față de poruncile lui Dumnezeu aduce binecuvântările cerului, că Tatăl nostru Ceresc și Fiul Său, Isus Hristos, trăiesc iar Cartea lui Mormon este Cuvântul lui Dumnezeu și că președintele Thomas S. Monson este profetul Domnului în zilele noastre, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Harold B. Lee, citat din Stephen W. Gibson, „Presidency Meets the Press”, *Church News*, 15 iulie 1972, p. 3.
2. 1 Regi 11:11
3. 1 Regi 11:28
4. 1 Regi 11:31
5. 1 Regi 11:38
6. Vezi 1 Regi 11:40
7. Vezi 1 Regi 12:2-3, 20
8. Vezi 1 Regi 12:25-30
9. Vezi 1 Regi 14:10, 15-16
10. 2 Regi 5:1
11. Vezi 2 Regi 5:5-6
12. 2 Regi 5:10
13. Vezi 2 Regi 5:11-14
14. 1 Nefi 2:10
15. 1 Nefi 3:3
16. 1 Nefi 3:5
17. Vezi *History of the Church*, 1:20-21; Doctrină și legăminte 3, 10
18. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), p. 160.
19. Doctrină și legăminte 14:7.
20. Doctrină și legăminte 76:5, sublinie ri adăugate

Vârșnicul David A. Bednar,
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Vegheați cu toată stăruința

Un sistem de avertizare spirituală primit din timp... îi poate ajuta pe părinții din Sion să fie atenți și să discearnă cu privire la copiii lor.

De curând, am mers cu mașina în timp ce picăturile de ploaie care însoțeau o furtună au început să cadă pe parbriz. Pe marginea drumului, un semn electronic afișa un avertisment de ultimă oră: „Înainte, pe drum, există o baltă”. Suprafața pe care conduceam părea să fie sigură. Însă această informație vitală mi-a permis să mă pregătesc pentru un posibil risc la care nu mă așteptam și nu-l prevăzusem. Continuând spre destinația mea, am încetinit și m-am uitat cu grijă să zăresc altele semne de atenționare a unui pericol.

Semnalele de avertizare primite din timp sunt evidente în multe aspecte din viața noastră. De exemplu, febra este un prim simptom de îmbolnăvire sau boală. Diverse piețe economice și de muncă sunt folosite pentru a estima viitoarele tendințe în ceea ce privește economiile locale și naționale. Și în funcție de zona lumii în care trăim, putem primi avertizări de inundații, avalanșe, uragane, valuri uriașe, tornade sau furtuni de zăpadă.

Suntem, de asemenea, binecuvântați prin semnale spirituale de avertizare primite din timp, ca sursă de protecție și îndrumare în viața noastră.

Amintiți-vă cum Noe a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau iar el „a făcut [chivotul] ca să-și scape casa” (Evrei 11:7).

Lehi a fost avertizat să părăsească Ierusalimul și să-și ia familia să plece în pustiu din cauză că oamenii cărora le propovăduise pocăința doreau să-l omoare (vezi 1 Nefi 2:1-2).

Însuși Salvatorul a fost cruțat datorită unui avertisment îngeresc: „Un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif și-i zice: «Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, fugi în Egipt, și rămâi acolo până îți voi spune eu; căci Irod are să caute Pruncul, ca să-L omoare.»” (Matei 2:13).

Luată în considerare cuvintele Domnului în revelația cunoscută drept Cuvântul de înțelepciune: „Datorită planurilor și a intențiilor rele care există și vor exista în ultimele zile în inima conspiratorilor, v-am avertizat și vă previn, dându-vă acest cuvânt de înțelepciune prin revelație” (D&L 89:4).

Avertizările spirituale trebuie să conducă la veghere vigilentă crescândă. Dumneavoastră și cu mine trăim într-o „zi de avertizare” (D&L 63:58). Iar datorită faptului că am fost și suntem avertizați, conform îndemnului apostolului Pavel, noi trebuie să „[veghe]m... cu toată stăruința” (Efeseni 6:18).

Mă rog pentru îndrumarea Duhului Sfânt în timp ce descriu un sistem de avertizare spirituală primit din timp ce îi poate ajuta pe părinții din Sion să fie atenți și să discearnă cu privire la copiii lor. Acest sistem de avertizare primit din timp este valabil pentru copiii de orice vârstă și conține trei repere de bază: (1) citirea Cărții lui Mormon și discutarea conținutului acesteia alături de copiii dumneavoastră, (2) depunerea spontană a mărturiei despre adevărurile Evangheliei copiilor dumneavoastră și (3) invitarea copiilor să învețe Evanghelia și să acționeze, nu doar să se acționeze asupra lor. Părinții care fac

aceste lucruri cu credință vor fi binecuvântați să poată recunoaște din timp semnalele spirituale de dezvoltare sau provocările copiilor lor și să poată fi mai bine pregătiți să primească inspirație să-i întărească și să-i ajute pe acei copii.

Reperul numărul 1: citirea Cărții lui Mormon și discutarea conținutului acesteia

Cartea lui Mormon conține plinitudinea Evangheliei Salvatorului și este singura carte despre care Însuși Domnul a mărturisit a fi adevărată (D&L 17:6; vezi, de asemenea, Russell M. Nelson, „A Testimony of the Book of Mormon”, *Liabona*, ian. 2000, p. 84). Într-adevăr, Cartea lui Mormon este cheia de boltă a religiei noastre.

Puterea de convingere și de convertire a Cărții lui Mormon provine atât din concentrarea în principal asupra Domnului Isus Hristos, cât și din învățăturile ei inspirate care sunt simple și clare. Nefi a declarat: „Sufletul meu se bucură de claritate pentru poporul meu, pentru că ei pot să învețe” (2 Nefi 25:4). Esența cuvântului *claritate* în acest verset nu se referă la lucruri care sunt uzuale sau simple; ci ne arată că este clar și ușor de înțeles.

Cartea lui Mormon este cea mai

corectă carte de pe pământ, deoarece se concentrează asupra Adevărului (vezi Ioan 14:6; 1 Nefi 13:40), chiar Isus Hristos, și restaurează lucrurile simple și prețioase care au fost înlăturate din Evanghelia adevărată (vezi 1 Nefi 13:26, 28, 29, 32, 34, 35, 40). Combinația unică a acestor doi factori – concentrarea asupra Salvatorului și claritatea învățăturilor – face loc cu putere mărturiei ce este confirmată de cel de-al treilea membru al Dumnezeirii, chiar Duhul Sfânt. În consecință, Cartea lui Mormon vorbește spiritului și inimii cititorului ca niciun alt volum de scriptură.

Profetul Joseph Smith ne-a învățat că ținerea preceptelor găsite în Cartea lui Mormon ne va ajuta, mai mult decât orice altă carte, „să [ajungem] mai aproape de Dumnezeu” (*Teaching of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], p. 64). Citirea în mod regulat a Cărții lui Mormon și discutarea conținutului acesteia invită puterea de a rezista ispitei și oferă sentimentul de dragoste în cadrul familiei noastre. Iar discuțiile despre doctrinele și principiile din Cartea lui Mormon oferă ocazii părinților de a-și observa copiii, de a-i asculta, de a învăța de la ei și de a le preda.

Tinerii de orice vârstă, chiar și pruncii, pot răspunde spiritului distinct al

Cărții lui Mormon și fac acest lucru. Poate copiii nu înțeleg toate cuvintele și povestirile, dar cu siguranță pot simți „spiritul familiar” descris de Isaia (Isaia 29:4; vezi, de asemenea, 2 Nefi 26:16). Iar întrebările adresate de un copil, ceea ce observă și împărtășește un copil, discuțiile care au loc oferă, din timp, semnale spirituale hotărâtoare de avertizare. Mai important, o asemenea conversație îi poate ajuta pe părinți să discearnă ce învață, ce gândesc și ce simt copiii lor în privința adevărilor conținute în acest volum sacru de scriptură, cât și dificultățile cu care ei s-ar putea confrunta.

Reperul numărul 2: depunerea mărturiei în mod spontan

Mărturia este o cunoaștere personală, bazată pe confirmarea Duhului Sfânt, despre adevărul anumitor fapte de o semnificație eternă. Duhul Sfânt este mesagerul Tatălui și al Fiului și învățătorul și călăuzitorul în tot adevărul (vezi Ioan 14:26; 16:13). Astfel, „prin puterea Duhului Sfânt [vom] putea [noi] cunoaște adevărul tuturor lucrurilor” (Moroni 10:5).

Cunoașterea și convingerea spirituală ce le primim de la Duhul Sfânt sunt rezultatul revelației. Căutarea și obținerea acestor binecuvântări necesită o inimă sinceră, intenție adevărată și credință în Hristos (vezi Moroni 10:4). O mărturie personală aduce cu sine, de asemenea, responsabilitate și răspundere.

Părinții trebuie să fie prevăzători și atenți din punct de vedere spiritual la orice ocazie se ivește în mod spontan, pentru a-și depune mărturia în fața copiilor lor. Astfel de ocazii nu trebuie programate, stabilite sau scrise. De fapt, cu cât sunt depuse mai spontan aceste mărturii, cu atât mai mult este posibil să fie edificatoare și cu impact îndelung. „Nu vă îngrijorați mai dinainte cu privire la ceea ce veți vorbi; dar, păstrați continuu în inima voastră ca pe o comoară, cuvintele vieții și vă va fi dat chiar în ceasul acela partea care trebuie atribuită fiecărui om” (D&L 84:85).

De exemplu, o conversație firească pornită în cadrul cinei în familie poate fi locul perfect ca un părinte să amintească și să mărturisească anumite binecuvântări pe care le-a primit pe parcursul activităților de rutină în acea zi. Iar o mărturie nu trebuie întotdeauna să înceapă cu propoziția: „Eu vă depun mărturia mea”. Mărturia noastră poate fi declarată simplu așa: „Eu știu că am fost binecuvântat cu inspirație azi la muncă” sau „Adevărul din această scriptură a fost întotdeauna o sursă puternică de îndrumare pentru mine”. Ocazii asemănătoare de a depune mărturia se pot ivi și în timp ce călătorim împreună în mașină sau autobuz ori într-o mulțime de alte situații.

Reacțiile copiilor la astfel de depuneri de mărturii neașteptate și dorința sau șovăiala lor de a participa sunt posibile surse de semnale de avertizare spirituală primite din timp. Exprimarea

unui copil referitor la lecția învățată în familie în cadrul studierii scripturilor sau o declarație sinceră de nelămurire despre un principiu sau o practică a Evangheliei pot fi cele mai edificatoare și îi ajută pe părinți să înțeleagă mai bine o anumită întrebare sau nevoile copilului. Astfel de discuții – în special când părinții sunt tot atât de dornici să asculte cu atenție pe cât sunt de dornici să vorbească – pot favoriza un climat de sprijin și siguranță în casă și încurajează o comunicare continuă despre subiectele delicate.

Reperul numărul 3: invitarea copiilor să acționeze

În marea separare a tuturor creațiilor lui Dumnezeu, există „lucrurile care lucrează, cât și cele asupra cărora se lucrează” (2 Nefi 2:14). Fiind copiii Tatălui nostru Cereșc, noi am fost binecuvântați cu darul libertății morale de a alege, capacitatea și puterea de a acționa în mod independent. Fiind înzestrați cu această putere de a alege, noi suntem cei care alegem și în primul rând trebuie să lucrăm, nu numai să se lucreze asupra noastră – în special când noi „[căutăm] să [învățăm]... prin studiu și, de asemenea, prin credință” (D&L 88:118).

Ca discipoli ai Evangheliei, noi trebuie să fim „împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători” (Iacov 1:22). Inimile ne sunt deschise în fața influenței Duhului Sfânt când ne exercităm libertatea de alegere și lucrăm în acord cu principiile corecte – iar astfel invităm puterea Lui de a preda și de a mărturisi. Părinții au responsabilitatea sacră de a-i ajuta pe copii să acționeze și să caute să învețe prin credință. Iar un copil nu este niciodată prea mic să ia parte la acest mod de învățare.

Când dai unui om un pește, îl ajuți să se hrănească doar o dată. Când îl înveți pe om să pescuiască, îl ajuți să

se hrănească toată viața. Ca părinți și instructori ai Evangheliei, dumneavoastră și cu mine nu trebuie să împărțim pește; ci, lucrarea noastră este de a ne ajuta copiii să învețe „să pescuiască” și să devină de neclintit din punct de vedere spiritual. Acest obiectiv vital este cel mai bine îndeplinit când noi îi încurajăm pe copiii noștri să lucreze în acord cu principiile corecte – pe măsură ce îi ajutăm dându-le exemplu. „Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu” (Ioan 7:17). O astfel de lecție necesită străduință spirituală, mintală și fizică, nu doar acceptare pasivă.

Invitarea copiilor ca discipoli ai Evangheliei să acționeze, nu numai să lase să se acționeze asupra lor, are la bază citirea Cărții lui Mormon și discutarea conținutului acesteia și depunerea spontană a mărturiei în cadrul căminului. Imaginați-vă, de exemplu, o seară în familie la care copiii sunt invitați și așteptați să vină pregătiți să adreseze întrebări despre ce au citit și au învățat din Cartea lui Mormon – ori despre o problemă asupra căreia s-a pus accentul acasă în timpul unei discuții despre Evanghelie sau în timpul unei mărturii spontane. Mai mult, imaginați-vă și cum adresează copiii întrebări, iar părinții nu sunt pregătiți corespunzător să răspundă. Unii părinți pot fi neliniștiți față de o așa abordare neprevăzută în cadrul serii în familie. Dar cele mai reușite serii în familie nu sunt neapărat datorate pregătirii din timp, achiziționării sau descărcării cutiilor cu schițe și mijloace vizuale. Este o ocazie glorioasă pentru membrii familiei de a cerceta scripturile împreună și de a fi influențați de Duhul Sfânt. „Căci preotul nu era mai bun decât cei care-l ascultau; și nici învățătorul nu era mai presus decât cei care învățau... și făceau toată

munca, fiecare om după puterea sa” (Alma 1:26).

Dumneavoastră și cu mine, ne ajutăm copiii să ajungă să acționeze prin ei înșiși și să caute să învețe studiind și având credință sau i-am învățat pe copiii noștri să aștepte să li se predea și să se lucreze asupra lor? În calitate de părinți, le oferim copiilor noștri, înainte de toate, echivalentul spiritual al unui pește ca să mănânce sau îi ajutăm constant să acționeze, să învețe ei înșiși și să stea statornici și neclintiți? Îi ajutăm pe copiii noștri să se angajeze cu sârguință întrebând, căutând și băntând la ușă? (vezi 3 Nefi 14:7).

Cunoașterea spirituală, a dumneavoastră și a mea, pe care am fost binecuvântați să o primim și care a fost confirmată a fi adevărată în inimile noastre, nu poate fi oferită pur și simplu copiilor noștri. Educarea cu sârguință și învățarea prin studiu și, de asemenea, prin credință trebuie plătită cu un preț pentru a obține și a „deține” personal o astfel de cunoaștere. Numai astfel se poate ca ceea ce mintea știe să fie simțit și în inimă. Numai astfel un copil poate merge mai departe fără să se mai bazeze

pe cunoașterea și experiențele spirituale ale părinților și adulților, și să revendice acele binecuvântări pentru el însuși. Numai astfel pot copiii noștri să fie pregătiți spiritual pentru încercările din viața muritoare.

Promisiunea și mărturia

Eu depun mărturie că părinții care citesc și discută constant despre Cartea lui Mormon alături de copiii lor, care împărtășesc în mod spontan mărturia copiilor lor și care îi invită pe copii să învețe Evanghelia, să lucreze și nu numai să se lucreze asupra lor, vor fi binecuvântați cu ochi care să poată vedea departe (vezi Moise 6:27) și cu urechi care să poată auzi sunetul trâmbiței (vezi Ezechiel 33:2-16). Discernământul și inspirația spirituale ce le veți primi din combinația acestor trei obiceiuri sfinte vă vor permite să fiți străjeri în turn pentru familiile dumneavoastră – „[vegând]... cu toată stăruința” (Efeseni 6:18) – pentru binecuvântarea familiei și a viitorilor urmași ai dumneavoastră. Eu vă promit și vă mărturisesc astfel în numele sacru al Domnului Isus Hristos, amin. ■